

[POCHWAŁKA *sb f*

A pl pochwałki.

Sł stp brak, Cn s.v. pochwała w innym znaczeniu, Linde XVII (z Cn; XVIII) – XVIII w.

Dem. od „pochwała” ‘pochwalenie’; iron. [czyja]:

Szereg: »pogrożka i pochwałka«: Patrzcież zaś na pogrożki i na ich [katolików wobec innowierców] pochwałki: »Z waszej obory będą padać się cegiełki«. Apolog 61.

KW